

Dosarul nr.3ra-897/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – T. Avasiloaie

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, A. Malii, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Cutrani împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, persoana terță Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, anularea răspunsului, obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje,

împotriva deciziei din data de 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, s-a menținut hotărârea din data de 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 29 martie 2019 Oleg Cutrani a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, prin care a solicitat recunoașterea ilegalității și anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 34/3-C-54/19 din 26 februarie 2019 și obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, pentru activitatea desfășurată în cadrul izolatorului de detenție provizorie în perioadele: 10 martie 2003 – 08 iulie 2003; 08 iulie 2003 – 09 februarie 2004; 22 martie 2007 – 03 decembrie 2010 și 03 decembrie 2010 – 14 septembrie 2012.

În motivarea acțiunii Oleg Cutrani a indicat că a activat în cadrul organelor afacerilor interne în perioadele 05 iulie 1991 – 24 ianuarie 1992; 29 decembrie 1992 – 10 februarie 1994; 01 decembrie 2000 – 02 martie 2017. În temeiul ordinului din 02 martie 2017 s-a încetat raportul de serviciu și contractul individual de muncă cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit certificatului nr.241 eliberat de Inspectoratul de Poliție Bălți la data de 20 mai 2017 Oleg Cutrani a activat în cadrul izolatorului de detenție provizorie în următoarele perioade: 10 martie 2003 – 08 iulie 2003 - polițist pază și escortă al izolatorului de detenție provizorie al secției Instituției Speciale a CPM Bălți al IPJ Bălți; 08 iulie 2003 – 09 februarie 2004 - polițist pază și escortă al izolatorului de detenție

provizorie al secției Instituției Speciale a CPM Bălți; 22 martie 2007 – 03 decembrie 2010 - polițist pază și escortă al izolatorului de detenție provizorie al secției Instituției Speciale a CPM Bălți și 03 decembrie 2010 – 14 septembrie 2012 - inspector de serviciu al izolatorului de detenție provizorie al secției Instituției Speciale a CPM Bălți.

Reclamantul a susținut că reieșind din activitatea desfășurată în cadrul izolatorului de detenție provizorie, care presupunea paza și escortarea persoanelor deținute, precum și cele condamnate urmează să beneficieze de unele avantaje și anume calcularea a unei luni de serviciu ca două luni vechime în muncă.

Astfel, la data de 20 februarie 2019 a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției al MAI cerere, prin care a solicitat recalcularea vechimii în muncă.

Conform răspunsului nr.34/3-C-54/19 din 26 februarie 2019 Inspectoratul General al Poliției al MAI a refuzat să satisfacă cererea de recalculare a vechimii în muncă, comunicând că recalcularea vechimii în muncă ține de competența Casei Naționale de Asigurări Sociale.

În opinia reclamantului răspunsul Inspectoratului General al Poliției al MAI este ilegal, ori potrivit legislației pertinente organele de asigurări sociale au dreptul de control asupra autenticității actelor ce confirmă vechimea în serviciu și solda, eliberate de organele abilitate și anume de Inspectoratul General al Poliției al MAI ca ultimul angajator care are competența de a recalcula vechimea în muncă cu avantaje.

Oleg Cutrani a insistat că a activat în funcțiile nominalizate în cadrul unei instituții cu cea de tip penitenciar, astfel, nu au fost luate în considerare actele normative ce apără drepturile la recalcularea eficientă a vechimii în muncă, ce a influențat și asupra pensiei achitate.

Prin hotărârea din data de 16 martie 2020 a Judecătoria Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Oleg Cutrani, s-a recunoscut ca fiind ilegal și s-a anulat răspunsul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 34/3-C-54/19 din 26 februarie 2017, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să recalculeze vechimea în muncă în organele afacerilor interne lui Oleg Cutrani pentru perioadele 10 martie 2003 – 09 februarie 2004 și 22 martie 2007 – 14 septembrie 2012, ca perioadă de activitate cu înlesniri, calculând două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu. (f.d.48,59-61)

La 27 aprilie 2020, în termen, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantului să fie respinse. (f.d. 50,69-72)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 01 iulie 2020 a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI, a menținut hotărârea din data de 16 martie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 89,90-94)

Instanțele de judecată în consolidarea soluțiilor sale au constatat că Oleg Cutrani în perioadele 10 martie 2003 – 09 februarie 2004 și 22 martie 2007 – 14 septembrie 2012 a activat în cadrul izolatorului de detenție provizorie.

Astfel, instanțele de judecată au concluzionat că cererea de chemare în judecată este întemeiată, ori penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) sunt entități care cad sub incidența reglementărilor pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne,

colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

De asemenea, instanțele de judecată au respins argumentul Inspectoratului General al Poliției al MAI precum că vechimea în muncă urmează să fie recalculată de Casa Națională de Asigurări Sociale, deoarece, prin prisma art. 48 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, Casa Națională de Asigurări Sociale stabilește pensiile în baza vechimii în muncă calculată de angajatorul unde persoana și-a desfășurat activitatea.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Inspectoratul General al Poliției al MAI, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d.101-104)

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției al MAI a indicat că atât hotărârea instanței de fond, cât și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, neargumentate, fiind lipsite de suport juridic.

Autoritatea recurentă a susținut că în baza Hotărârii Guvernului nr. 1427 din 28 decembrie 2016 atribuțiile de plată a pensiei și prestațiilor sociale au fost preluate de Casa Națională de Asigurări Sociale începând cu 01 ianuarie 2017. Astfel, Inspectoratul General al Poliției al MAI nu mai este organul competent de a efectua careva acțiuni ce țin de calcularea vechimii în muncă.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de

apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 01 iulie 2020, notificată Inspectoratului General al Poliției al MAI, la 09 iulie 2020. (f.d.99)

Inspectoratul General al Poliției al MAI s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și a depus, în termen, recurs motivat la 31 iulie 2020. (f.d.101-104)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Inspectoratul General al Poliției al MAI, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, depus de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas